

ע"פ 42176/09/20 - מרכול עם הכל בע"מ חברות, רוני סימנדוייב נגד פנינה רזיאל סאדיחוב

בית המשפט המחוזי בחיפה

14 דצמבר 2020

ע"פ 42176-09-20 מרכול עם הכל בע"מ ואח' נ' רזיאל סאדיחוב

לפני הרכב כבוד השופטים:

אברהם אליקים, סגן נשיא [אב"ד] תמר נאות פרי ארז פורת
המערערים 1. מרכול עם הכל בע"מ חברות
2. רוני סימנדוייב

נגד

פנינה רזיאל סאדיחוב

המשיבה

פסק דין

ערעור על פסק הדין של בית המשפט השלום בחיפה (כב' השופטת הדס שכטר ישראלי) מיום 29.7.2020 אשר ניתן בתיק ה"פ 70245-03-19.

השופטת תמר נאות-פרי:

רקע כללי -

1. המערערים הינם חברה בשם מרכול עם הכל בע"מ ומנהלה, מר רוני סימנדוייב (להלן: "המערערים" ו-"המערער" בהתאמה). המשיבה הינה הגב' פנינה רזיאל סאדיחוב (להלן: "המשיבה").
2. המערערים והמשיבה מנהלים בתי עסק מתחרים הצמודים האחד לשני במבנה בקריית אתא (להלן: "המבנה"). המבנה מהווה בית משותף, כאשר המערערים והמשיבה מחזיקים ביחידות דיור במפלס הקרקע, ומעליהם, בקומה הראשונה, שתי יחידות דיור נוספות בהן מחזיקים דיירים נוספים שאינם צד להליך. התחרות העסקית הקשה בין המערערים לבין המשיבה, הביאה את הצדדים לנקוט כמה הליכים משפטיים הדדים, לרבות בפני כב' המפקחת על רישום המקרקעין בחיפה, הגב' יעל ליבוביץ (להלן: "המפקחת"), היות ושני הצדדים מצאו לנכון לבצע לכאורה עבירות בניה ולהוסיף לשטחי העסקים והמחיה שלהם - שטחי ומבנים לרוב, ללא היתרי בניה כדין וללא הסכמות הדיירים כנדרש, והכל על פי טענותיהם.
3. לא נפרט את כל ההליכים שהתנהלו עד כה בין הצדדים בפני המפקחת, כמו גם בפני בית משפט השלום בחיפה ובית המשפט המחוזי בשלבים קודמים.

4. לעניינינו רלבנטי פסק הדין של כב' המפקחת מיום 6.6.2018 בתביעה ובתביעה שכנגד של הצדדים (להלן: "**פס"ד המפקחת**"). בפס"ד המפקחת נקבעה שורה של הוראות אופרטיביות אשר על שני הצדדים לבצע תוך 60 יום (להלן: "**ההוראות**"), ובין היתר, בסעיף 104(ג) לפס"ד המפקחת, נכתב כך:

"המרכול, באמצעות מנהלו מר סימנדיב, יהרוס על חשבוננו, את הבניה שהוסיף לתת חלקה מס' 1 מעבר לשטח של 36.51 מ"ר המודגם בתשריט שצורף בסעיף 34 לפסק דיני. הבניה שתיהרס כוללת גם את הבניה המודגמת בתמונה מוצג נ/3 ואת הבניה המסומנת ב-X בתמונה מוצג נ/4",

(להלן: "**הוראת סעיף 104(ג)**"), ויובהר כי "המרכול" ומר סימנדיב הינם המערערים).

5. ביום 31.3.2019 הגישה המשיבה המרצת פתיחה לבית המשפט קמא, מכוח פקודת ביזיון בית המשפט (להלן: "**הפקודה**"), וטענה כי המערערים לא ביצעו את ההוראות שעליהם היה לבצע מכוח פס"ד המפקחת, כולל - אך לא רק - את הוראת סעיף 104(ג) (להלן: "**בקשת הביזיון**").

6. בית המשפט קמא הנכבד מינה מטעמו מומחה הנדסי, אינג' יוסי לזר (להלן: "**המומחה**"), אשר בדק אם בוצעו ההוראות אשר בפס"ד המפקחת אם לאו. המומחה הגיש שלוש חוות דעת מטעמו (מהימים 11.2.2020, 2.7.2020 ו-28.7.2020) ומסקנתו הייתה כי חלק מההוראות בוצע במלואו, ישנן הוראות שבוצעו באופן חלקי ויש הוראות שלא בוצעו כלל.

7. לגבי הוראת סעיף 104(ג) קבע המומחה בחוות הדעת הראשונה, כי:

"נדרש להרוס את כל תוספות הבנייה **שביצע** הנתבע בחזית המזרחית, **בקומת העמודים** ותוספת הבנייה בחזית המערבית",

וכי המערערים מילאו חלקית אחר הוראות המפקחת, היות ו:

"עדיין נדרש להרוס את כל תוספת הבנייה **שביצע** הנתבע בחצר המזרחית, **בקומת העמודים** מצפון שנסגרה, ותוספת הבניה בסמוך לקומת העמודים".

(ויובהר כי "הנתבע" הינו המערער, וההדגשות אינן במקור).

8. נעצור לרגע את מהלך הדיון ונבהיר מהי **קומת העמודים** המוזכרת על ידי המומחה.

כאמור מעלה, המערערים מחזיקים בשטחים במפלס הקרקע במבנה (וכך גם המערערת), אך למבנה יש עוד קומה, כך שמעל היחידה של המערערים קיימת דירה בה מחזיקים בני משפחת סולטנוב (להלן: "**סולטנוב**"). בחזית הרלבנטית של המבנה, נבנו בשלב מסוים שלושה עמודי בטון התומכים במשטח בטון. העמודים נעוצים בקרקע, במפלס של המערערים, ומשטח הבטון שמעליהם בו הם תומכים, מהווה מרפסת במפלס של סולטנוב (הקומה שמעל המערערים). כך, משטח הבטון שנוצק מעל העמודים הינו למעשה הרצפה של המרפסת במפלס של סולטנוב והתקרה מבחינת המערערים, כלומר - תקרה מעל השטח אשר במפלס של המערערים.

בשלב הבא, נסגרו המרווחים שבין קירות המבנה המקוריים לבין העמודים, ובין העמודים לבין עצמם, כך ש"הושלמו" המרווחים בין העמודים לבין המבנה ונוצר עוד חלל במפלס הקרקע של המערערים. ובמילים פשוטות,

המערערים "סגרו את קומת העמודים", תוך שהם עושים שימוש בעמודים הקיימים ובמרפסת המשמשת כגג לאותו חלל.

העמודים ומשטח הבטון (המהווה מרפסת מצד אחד ותקרה מצד שני), יכוננו להלן: "**העמודים והמרפסת**", ו"קומת העמודים" המוזכרת בחוות הדעת של המומחה מתייחסת לחלל שבין העמודים אשר תקרתו הינה המרפסת כמתואר מעלה.

9. המערערים לא הכחישו כי הם "סגרו" את קומת העמודים אך הם טוענים כי הם לא בנו את העמודים והמרפסת, ומי שבנה את פרטי הבניה הללו הם סולטנוב, כך שהמערערים רק "ניצלו" את הבניה כאמור על מנת "לסגור את קומת העמודים". לא ברור אם המערערים העלו טענה זו בפני המפקחת (שכן הצדדים לא הגישו כמוצג מסמכים מתוך תיק המפקחת), אך הם העלו את הטענה בפני בית המשפט קמא ובפני המומחה, ואף צירפו מטעמים לתיק קמא שני מסמכים התומכים בטענתם כי בנית העמודים והמרפסת בוצעה על ידי סולטנוב:

המסמך האחד הינו מכתב ששלחה הועדה המקומית לתכנון ובניה קריות (להלן: "**הועדה**") לסולטנוב, משנת 2015 (להלן: "**מכתב 2015**"), שם נכתב כדלקמן:

"למרות צו הפסקת עבודה המנהלי שהוצא ... המשכת בעבודות הבניה על ידי יציקת עמודים ותקרה בקומה א' בחזית המערבית של המבנה וע"י כך יצקת מרפסת לדירתך וכל זאת ללא היתר בניה ...".

המסמך השני הינו מכתב ששלחה הועדה לסולטנוב בשנת 2017, לאמור:

"עפ"י בקשתו של אורן, בנה של שושנה סולטנוב, נערכה בדיקה במשרדנו, בנוגע להיתר בניה לתוספת בניה הקיימת בקומת הקרקע בחזית צפון מערבית השייכת למר רוני סימנדיוב (לכיוון רח' יהודה הלוי, מתחת למרפסת שנבנתה לפני כשנה וחצי ע"י סולטנוב שושן מקומה א' ללא היתר בניה כחוק!). בבדיקה לא נמצא היתר בניה לתוספת הבניה לעיל".

וראו כי שני המכתבים הוגשו לתיק קמא כנספחים לתשובת המערערים לבקשת הביזיון.

10. מכתב 2015 הוצג גם למומחה, עובר להכנת חוות הדעת המשלימה מטעמו. בחוות דעת זו כתב המומחה כי העמודים והמרפסת נותרו ללא שינוי (וראו כי המומחה מכנה את המרפסת "תקרה", היות והיא התקרה של החלל שסגרו המערערים במפלס שלהם). כלומר - שהעמודים והמרפסת עדיין קיימים ולא נהרסו, גם במועד הבדיקה המשלימה מטעמו (ואף צורפו שתי תמונות בהן ניתן לראות את העמודים ומעליהם את משטח המרפסת/התקרה). בהמשך חוות דעת זו מציין המומחה כי:

"לטענת הנתבע העמודים והתקרה נבנו על ידי דיירת מהקומה הראשונה. מצ"ב מכתב בנושא - להחלטת בימ"ש".

כאשר המכתב שהמומחה צירף כנספח א' לחוות דעתו הוא מכתב 2015.

11. אם נסכם את האמור עד כה - אין חולק כי המערערים לא הרסו את העמודים והמרפסת, אך טענתם בהליך קמא הייתה כי הם לא היו אמורים להרוס את העמודים והמרפסת מכוח הוראת סעיף 104(ג), שכן הם לא בנו אותם, ונזכיר שוב כי הוראת סעיף 104(ג) הינה כי על המערערים להרוס את מה שהם הוסיפו לשטח שלהם, ונצטט שוב את הוראת סעיף 104(ג), לאמור:

"המרכול, באמצעות מנהלו מר סימנדיוב, יהרוס על חשבוננו, את הבניה שהוסיף לתת חלקה מס' 1 מעבר לשטח של

36.51 מ"ר המודגם בתשריט שצורף בסעיף 34 לפסק דיני. הבניה שתיהרס כוללת גם את הבניה המודגמת בתמונה מוצג נ/3 ואת הבניה המסומנת ב-X בתמונה מוצג נ/4",

(ההדגשות אינן במקור)

12. בפסק הדין קמא, נשוא הערעור הנוכחי, התקבלה בקשת הביזיון מטעמה של המשיבה לגבי כמה מההוראות, וכאשר לגבי הוראת סעיף 104(ג), בית המשפט קמא מצטט את קביעותיו של המומחה כמתואר מעלה ומוסיף כך (סעיף 19(ב) לפסק הדין קמא, עמ' 7 שורה 27 ואילך):

"לעניין סעיף זה, צורף לחוות הדעת המשלימה כנספח א', מכתב נושא תאריך 05/05/15 ששלח המפקח על הבניה מטעם הוועדה המקומית לתכנון ובניה קריות, אשר מוען לגב' שושנה סולטנוב.

במכתב זה, אליו התייחס המומחה כמצוטט לעיל, דרישה להוצאת היתר בניה כחוק, בעניין יציקת עמודים ותקרה בקומה א' בחזית מערבית של המבנה.

גם אם נכונה טענת המשיבים לפיה מדובר בתוספות בניה אשר נבנו על ידי בעלי זכויות אחרים בבית המשותף (ואינני קובעת שכך הם פני הדברים), נראה כי מדובר בראיות חדשות, אשר לא הובאו בפני כבוד המפקחת טרם ניתן פסק הדין.

יש ממש בטענת המבקשת, כפי שפורטה בסעיף 6 לסיכומי התשובה שהגישה, בכל הקשור לכך שהמשיבים מפנים להסכמות כאלה ואחרות, אשר לא פורטו בפני כבוד המפקחת, לא נבחנו על ידה, ומשכך, לא ניתן, בשלב זה, בהליך זה, להידרש להן.

ויודגש - כי במסגרת הליך זה, בית המשפט לא נדרש לראיות חדשות, ואינו מהווה כערכאת ערעור על פסק הדין.

קביעות פסק הדין בעניין הריסת הבניה בסעיף האמור, תוך הפניה למוצגים אשר סומנו על ידי כב' המפקחת במסגרת ההליך, ברורות הן והיה על המשיבים לבצען במלואן.

נוכח האמור, אני מורה על דחיית טענת המשיבים בעניין זה ומאמצת את קביעת המומחה.

קביעתי היא אפוא כי סעיף זה בוצע באופן חלקי."

13. אם כך, סיכומי של פסק הדין קמא היה כי יש לקבל את בקשת הביזיון, כי על המערערים להשלים ולבצע את כל ההוראות אשר טרם בוצעו בכלל או שלא בוצעו במלואן וכי יוטל עליהם קנס יומי של ₪ 400 לטובת אוצר המדינה, לגבי כל יום איחור, לרבות הוצאות משפט לטובת המשיבה.

טענות הצדדים בערעור -

14. הערעור הנוכחי עוסק רק בפסק הדין קמא ככל שהוא נוגע לקביעה לפיה המערערים הפרו את הוראת סעיף 104(ג) בשל שלא הרסו את העמודים והמרפסת. רוצה לומר, שהמערערים אינם חולקים על שאר חלקי פסק הדין קמא, שם נקבע שהם ביזו את פסק המפקחת בשל שלא ביצעו (באופן מלא או חלקי) הוראות נוספות אשר היו בפס"ד המפקחת, והם אף טענו במהלך הדיון שהתקיים בפנינו כי לאחר פסק הדין קמא הם השלימו את הביצוע של

כל שאר ההוראות אליהן התייחס כב' בית המשפט קמא בפסק דינו. משמע, שיש צורך להכריע רק בשאלה אם אי הריסת העמודים והמרפסת מהווה עילה להטלת סנקציה מכוח הפקודה, וכאשר אי הריסת שאר הפריטים או אי ביצוע שאר ההוראות - אינה דורשת התייחסות או הכרעה.

15. ונשוב להוראת סעיף 104(ג).

המערערים טוענים כי הם לא הפרו את הוראת סעיף 104(ג) של פס"ד המפקחת, כפי שיש לפרש סעיף זה, היות והם לא בנו את העמודים והמרפסת, ולכן - בית המשפט קמא שגה בקביעתו לפיה הם לא ביצעו את ההוראה במלואה ומבזים את פס"ד המפקחת.

המשיבה, מנגד, טוענת שהוראת סעיף 104(ג) פשוטה וברורה, כי המומחה קבע שהמערערים לא ביצעו את ההוראה במלואה, ולכן - בדיון נקבע שהם ביזו את פס"ד המפקחת בהיבט זה.

16. במהלך הדיון שהתקיים בפנינו, התברר כי שני הצדדים מפנים בטיעוניהם למסמכים ומוצגים מתיק המפקחת, אלא שאף צד לא מצא לנכון להגיש מוצגים אלו במסגרת הערעור. הערנו בהקשר זה את אשר הערנו, והצדדים הסכימו להגיש לבית המשפט לאחר הדיון את התמונות המוצגים נ/3 ו-נ/4 אשר מוזכרים בהוראת סעיף 104(ג) כפי שמצוטטת לעיל.

17. עוד יוער, כי המערערים ביקשו להגיש ראיה נוספת במסגרת הערעור - תצהיר של אחד מבני משפחת סולטנוב, והמשיבה התנגדה להוספת הראיה בשלב הערעור.

דין והכרעה -

18. לאחר שקילת טענות הצדדים ועיון במסמכים ובמוצגים - אציע לחברי להרכב לקבל את הערעור, ככל שהוא מתייחס לעמודים ולמרפסת.

19. עמדתי היא כי יש ספק לגבי השאלה אם המערערים ביצעו או שלא ביצעו את הוראת סעיף 104(ג) לגבי העמודים והמרפסת, וספק זה מחייב את המסקנה כי מן הראוי היה שלא להטיל עליהם סנקציות מכוח הפקודה בהקשר זה. ואפרט.

20. הוראת סעיף 104(ג) מתייחסת בבירור רק להריסת פרטי בנייה שהמערערים בעצמם בנו. ככל שצד שלישי בנה את העמודים והמרפסת, הבנייה לא נכנסת אל גדר הוראת סעיף 104(ג).

21. האם המערערים טענו כי הם לא ביצעו את בניית העמודים והמרפסת עוד בהליך בפני המפקחת? לא ניתן לדעת בוודאות מה נטען באותו הליך, שכן, כפי שצוין מעלה, לא הוצגו במסגרת הערעור מסמכים מתיק המפקחת ואף לא הובהר אם מסמכים שכאלו הוצגו לבית המשפט קמא.

עם זאת, ברור כי הטענה עלתה בבית המשפט קמא - ועל כך אין חולק. עמדת בית המשפט קמא הייתה כי הוא לא נדרש לראיות שלא עמדו לעיני המפקחת, והכוונה למכתב 2015, כי הוא אינו יכול לקבוע אם המערערים בנו או שלא בנו את העמודים והמרפסת וכי ללא קשר לשאלת זהות הבונה - הוראת סעיף 104(ג) ברורה, ועל פי חוות הדעת

של המומחה - המערערים הפרו את הוראת הסעיף. כאן, חוששני כי כבוד בית המשפט קמא לא דק פורטא, שכן, ככל שבית המשפט קמא הגיע למסקנה כי הוא אינו יכול לקבוע אם המערערים הם אלו שבנו את העמודים והמרפסת, המסקנה הנגזרת צריכה להיות שיש ספק לגבי הפרת הוראת סעיף 104(ג).

22. לגבי התמונות נ/3 ו-נ/4 -

המערער אישר בפני המפקחת כי "**שטח הבניה** המודגם בתמונה נ/3 והשטח המסומן ב-X בתמונה נ/4 נבנו על ידו" - וראו כי זהו ציטוט מסעיף 51 לפס"ד המפקחת (עמ' 11). אלא מאי? המערער אישר כי "בנה את השטח", ללא הסבר לגבי המשמעות של "בנית שטח", והרי "שטח" אינו משהו שבונים. ניתן לבנות רצפה או קירות או תקרה, אך לא ברור מהי הכוונה במילים "בנה שטח". נוכח האמור עד כה, בהחלט ניתן לפרש את האמירה של המערער כך שהתכוון שהוא סגר את קומת העמודים וכך הוסיף לעצמו את השטח שבין העמודים ומתחת למרפסת. כלומר, שכאשר המערער מודה שהוא בנה את "השטח", הוא לא בהכרח מתכוון שהוא בנה את העמודים והמרפסת.

יתרה מכך. עיון בשתי התמונות שהוגשו לתיק מלמד שהן לא מתייחסות כלל לעמודים או למרפסת. בתמונה נ/3 רואים ערב רב של פרטי בניה, כולל קירות חלקיים, בלוקים ללא טיח, גג גלי מפלסטיק, פח או אסבסט, פתח של דלת, דלת מעץ ועוד - אך לא רואים שם את העמודים או את המרפסת. בתמונה נ/4 רואים דופן של חלק מתוספת בניה ומעל תוספת זו רואים גג מבניה קלה (פח או פלסטיק או משהו דומה), אך שוב - אין המדובר בצילום שניתן לראות בו את העמודים או את משטח הבטון של המרפסת, וראו כי לגבי צילום זה הכוונה הייתה באופן מפורט רק למה שסומן באות "X" וקשה מאוד להבין למה בדיוק מתייחס הסימון "X", אשר בכל מקרה מופיע על קיר ולא על עמוד או על משטח שיכול להיות המרפסת.

מכאן, שאי הבהירות לגבי השאלה האם המערערים הם אלו שבנו את העמודים והמרפסת, נותרה על כנה גם לאחר העיון בתמונות נ/3-נ/4. ובמילים אחרות, טענת המערערים כי הם לא בנו את העמודים והמרפסת - לא נסתרה לאחר העיון בתמונות נ/3-נ/4.

23. לאמור מצטרפים שני המכתבים המוזכרים מעלה, אשר משניהם עולה כי הועדה סבורה כי מי שבנה את העמודים והמרפסת הינם בני משפחת סולטנוב.

24. לכן, ומבלי לקבוע באופן חד-משמעי מי בנה את העמודים והמרפסת - יש בוודאי לומר שקיימים סימני שאלה מהותיים באשר לשאלה אם המערערים בנו את העמודים והמרפסת שמא רק סגרו את קומת העמודים ויצרו חלל לשימושם. ולכן, יש אפשרות שהעמודים והמרפסת **לא** נכללים בגדר פרטי הבניה שהיה על המערערים להרוס מכוח הוראת סעיף 104(ג).

25. לגבי אי-בהירות בפסק הדין אשר לגבי עולות טענות מכוח פקודת הביזיון, הפסיקה חזרה וקבעה כי ככל שההחלטה או פסק הדין אשר לגביהם מוגשת בקשה לביזיון אינם ברורים או חד משמעיים - אין מקום ליתן צו מכוח הפקודה, וראו את בש"א (חיפה) 5961/01 **יעקב אשכנזי נ' שיזף שווק יזום פרויקטים בע"מ** (26.12.2001), לאמור:

"הלכה פסוקה היא כי אין לאכוף צו שניתן על ידי בית המשפט בהליכי ביזיון בית המשפט, אלא אם כן הוא מצווה במילים חד משמעיות את אשר חייב להיעשות (ע"א 128/59 **אברהם ארתור ובילה שרגהיים נ. אוניברסיטת בר-אילן**, פד"י יג(2), עמ' 1448).

ובדומה, ראו את ע"א 1846/08 פלסטו ווק (1990) בע"מ נ' מור סוכנויות (מוטי דוד) בע"מ (3.6.2013):

"הלכה פסוקה היא כי אין לאכוף צו שניתן על ידי בית המשפט בהליכי ביזיון בית המשפט אלא אם כן הוא מצווה במלים חד משמעיות את אשר חייב להיעשות ...

ההליכים לפי פקודת ביזיון בית המשפט הם, כידוע, מעין פליליים, וכל ספק בדבר משמעותו של צו בית המשפט צריך לפעול לטובת הנתבע - הנאשם, העומד בחזקתו שלא הפר את הצו - ולו מן הסיבה בלבד שלא הבין (ולא יכול להבין) את משמעותו.

מתייחס לעניין זה אף עו"ד מ' קשת בספרו "ביזיון בית משפט" תשס"ב בעמ' 110:

"הלכה פסוקה היא כי אין לאכוף צו, שנתן בית משפט בהליכי ביזיון בית משפט, אלא אם כן הוא מצווה במילים חד משמעיות את אשר חייב להיעשות. צו שיש בו "עניות", לשונו סתמית והוא חסר בהירות - לא יהיה בר אכיפה על פי סעיף 6 לפקודה".

26. במקרה דכאן, כפי שהובא מעלה - הוראת סעיף 104(ג) אמנם חד משמעית במובן שהיא מורה שעל המערערים להרוס את כל מה שהם בנו, אך היא אינה חד משמעית באשר לשאלה אם היא חלה גם על העמודים והמרפסת, ונוכח האמור מעלה במקובץ - דומה שלא היה מקום להגיע למסקנה שהוכח ברף הנדרש שהתמלאו התנאים למתן צו מכוח הפקודה לגבי שני פריטים אלו.

27. לכן, לו דעתי תשמע - נקבל את הערעור באופן שבו נורה כי אין לאכוף על המערערים את הריסת העמודים והמרפסת באמצעות פקודת הביזיון, כך שהסנקציה שהוטלה בסעיף 22 לפסק הדין קמא לא תחול על העמודים והמרפסת.

28. ודוקו. אין לקרוא אל תוך האמור קביעה לפיה המערערים בוודאות לא היו אלו שבנו את העמודים והמרפסת, או קביעה לפיה הוראת סעיף 104(ג) בוודאות לא חלה על העמודים והמרפסת. כל שנאמר הוא כי קיים ספק בהקשר זה - ולכן, אין מקום לשימוש בסנקציה המעין פלילית מכוח פקודת ביזיון בית המשפט לגבי פריטים אלו. פתוחה הדרך בפני הצדדים להגיע להבנות בהקשר זה או לבקש הבהרות מהערכאה המתאימה.

29. בשים לב למסקנתי, אין צורך להידרש עוד לבקשה של המערערים להוספת הראיה בערעור.

סיכום -

30. במצב הדברים האמור, עמדתי היא כי דין הערעור להתקבל באופן המתואר מעלה - וכך אציע לחברי להרכב. עוד אציע שלא לעשות צו להוצאות, ולהמליץ לצדדים הניצים לסיים את קרבות ההתשה.

ת. נאות-פרי,
שופטת

סגן הנשיא השופט אברהם אליקים [אב"ד]:

אני מסכים.

בחנתי את המבנים בנ/3 ונ/4 אותם חוייבו המערערים להרוס אל מול חוות הדעת של המומחה שמינה בית המשפט קמא ולא הצלחתי להגיע למסקנה ברורה האם קוימו הוראות פסק הדין של המפקחת אם לאו. די בכך כדי להביא לקבלת הערעור, שכן אין הצדקה בנסיבות אלו לחייב בתשלום קנס יומי, לגבי פריט זה בלבד (סעיף 104(ג)) לפסק דינה של המפקחת.

**א. אליקים, שופט
סגן הנשיא
[אב"ד]**

השופט ארז פורת:

אני מצטרף לעמדת חברי למותב לפיה דין הערעור להתקבל, וזאת בסייגים שפרטה חברתי, השופטת נאות פרי, בחוות דעתה.

א. פורת, שופט

סיכום:

הוחלט לקבל את הערעור כך שהסנקציה שהוטלה בסעיף 22 לפסק הדין קמא לא תחול על האמור בסעיף 104(ג) לפסק דינה של המפקחת.

לבקשת הצדדים הם לא יוזמנו לשימוע והמזכירות תשלח להם את פסק הדין בדואר.

ניתן היום, כ"ח כסלו תשפ"א, 14 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.

א. פורת, שופט

**ת. נאות-פרי,
שופטת**

**א. אליקים, שופט
סגן הנשיא
[אב"ד]**